

ЗІГМУНД ФРОЙД УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНА

КАФЕДРА ПСИХОЛОГІЇ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою університету

Протокол № 10 від
«11» червня 2025 р.

ОСНОВИ ПСИХОЛОГІЧНОГО КОНСУЛЬТУВАННЯ

СИЛАБУС

Освітній рівень: Перший (бакалаврський)

Галузь знань: С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини»

Спеціальність: С4 Психологія

Освітньо-професійна програма "Психологія"

Статус дисципліни: обов'язкова

Форма навчання: денна

<u>Форма навчання</u>	<u>Курс</u>	<u>Семестр</u>	<u>Лекції (год.)</u>	<u>Практичні (год.)</u>	<u>Самостійна робота студента (год.)</u>	<u>Разом (год.)</u>	<u>Екзамен (сем.)</u>
<u>Денна</u>	<u>3</u>	<u>5</u>	<u>40</u>	<u>20</u>	<u>60</u>	<u>120</u>	<u>5</u>

1. Загальна інформацію про викладача (лектора, асистента).

Лазос Гелена Петрівна – кандидатка психологічних наук, доцент кафедри психології ЗФУУ

Контактна інформація: e-mail: gelena.lazos@usfu.edu.ua

2. Назва, код дисципліни і кількість кредитів

На вивчення навчальної дисципліни «Основи психологічного консультування» відводиться **120** годин **4** кредити ЄКТС.

3. Час і місце проведення навчальної дисципліни

Вивчення здійснюється протягом 5 семестру на 3-ому курсі навчання.

4. Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни

Для успішного засвоєння дисципліни «Основи психологічного консультування» студентам необхідно володіти знаннями з таких предметів:

Пререквізити:

- Загальна психологія – базові знання про психічні процеси та закономірності поведінки.
- Психологія особистості – розуміння структури та індивідуальних особливостей особистості.
- Вікова психологія – знання про закономірності психічного розвитку на різних етапах життя.
- Психодіагностика – навички дослідження та оцінки психологічних характеристик клієнта.

Постреквізити:

Після завершення дисципліни студенти зможуть застосовувати отримані знання у таких предметах та практиках:

- Індивідуальна та групова терапія – застосування консультативних навичок у терапевтичній практиці.
- Психологія сім'ї та подружжя – використання консультування у сфері сімейних і подружніх стосунків.
- Рівні психологічних втручань у психосоціальному супроводі – використання консультування як одного з рівнів допомоги.
- Психологічний супровід військовослужбовців – практичне застосування консультування у специфічних соціальних та професійних контекстах.

5. Характеристика навчальної дисципліни

Дисципліна забезпечує студентів комплексною підготовкою до практичного застосування психологічних знань у сфері консультування, що є важливою складовою професійної діяльності психолога.

Вона є прикладною галуззю психологічної освіти, спрямованою на формування знань, умінь та навичок, необхідних для надання психологічної допомоги клієнтам у формі консультацій.

Дисципліна охоплює:

- Теоретичний аспект – ознайомлення з історією, принципами та етичними нормами психологічного консультування.
- Методологічний аспект – вивчення структури та етапів консультативного процесу, методів і технік роботи з клієнтом.
- Практичний аспект – формування навичок встановлення контакту, активного слухання, емпатії та підтримки, застосування базових методів індивідуального й групового консультування.
- Професійний аспект – розвиток здатності інтегрувати знання про індивідуальні та соціальні особливості клієнта у процес консультування, виховання професійної відповідальності та чутливості до етичних і культурних чинників.

6. Призначення навчальної дисципліни.

Дисципліна «Основи психологічного консультування» призначена для формування у здобувачів вищої освіти знань, умінь та навичок, необхідних для здійснення професійної консультативної діяльності у сфері психології. Вона забезпечує підготовку студентів до практичного застосування психологічних знань у роботі з клієнтами, сприяє розвитку професійної компетентності та етичної відповідальності.

Основні напрями призначення дисципліни:

- Теоретичний: ознайомлення з принципами, моделями та етапами психологічного консультування.
- Методологічний: формування розуміння процесу консультативної взаємодії та методів роботи з клієнтом.
- Практичний: розвиток навичок встановлення контакту, активного слухання, емпатії та застосування базових технік консультування.
- Професійний: виховання готовності до відповідальної та етично виваженої роботи у сфері психологічної допомоги.

7. Мета вивчення навчальної дисципліни

Метою навчальної дисципліни «Основи психологічного консультування» є формування у здобувачів вищої освіти сучасного наукового розуміння психологічного консультування як професійної діяльності, розвиток базових навичок консультативної взаємодії, етичної чутливості, клінічного мислення та здатності застосовувати evidence-based підходи у практиці психологічної допомоги.

Дисципліна спрямована на:

- ознайомлення з сучасними теоретичними моделями консультування;
- формування навичок консультативної взаємодії;
- розвиток навичок активного слухання та емпатії;
- ознайомлення з інтегративними та базованими на доказах підходами;
- формування професійної етичної позиції консультанта;
- розвиток професійної рефлексії та самоспостереження.

8. Завдання вивчення дисципліни

Завдання вивчення дисципліни «Основи психологічного консультування» полягають у забезпеченні здобувачів вищої освіти знаннями та практичними навичками щодо процесу надання психологічної допомоги клієнтам.

Основні завдання:

- засвоєння сучасних підходів до психологічного консультування;
- формування розуміння структури консультативного процесу;
- розвиток навичок аналізу психологічного запиту;
- оволодіння базовими техніками консультативної роботи;
- ознайомлення з роботою зі складними запитами та кризовими станами;
- розвиток навичок професійної рефлексії.

8.1. У результаті вивчення навчальної дисципліни «Основи психологічного консультування» здобувач вищої освіти повинен

Знати:

- предмет, завдання та принципи психологічного консультування;
- основні моделі та етапи консультативного процесу;
- методи та техніки індивідуального й групового консультування;
- етичні стандарти та професійні норми роботи консультанта;
- психологічні особливості клієнтів різних вікових та соціальних груп;
- роль консультування у системі психологічної допомоги та психосоціального супроводу.

Уміти:

- встановлювати ефективний контакт із клієнтом, застосовувати навички активного слухання та емпатії;
- проводити первинну діагностику проблеми та визначати запит клієнта;
- застосовувати базові методи та техніки консультування у практичній роботі;
- організовувати та здійснювати індивідуальне та групове консультування;
- інтерпретувати результати консультативної роботи та формувати рекомендації;
- дотримуватися етичних норм і професійних стандартів у процесі консультування.

9. Зміст навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Основи психологічного консультування» складається з двох змістовних модулів:

Змістовий модуль 1. Теоретичні засади психологічного консультування

Тема 1. Психологічне консультування як професійна практика.

Психологічне консультування є професійною формою психологічної допомоги, спрямованою на підтримку особистості у вирішенні життєвих труднощів, розвитку саморозуміння та пошуку адаптивних способів реагування. Сучасне консультування базується на практиці, базований на доказах, враховує індивідуальні особливості клієнта та інтегрує різні теоретичні підходи.

Консультування відрізняється від психотерапії та коучингу глибиною втручання, цілями та особливостями взаємодії. У сучасних умовах воно набуває особливого значення у роботі зі стресом, кризами та наслідками травматичних подій.

Тема 2. Теоретичні моделі психологічного консультування

Сучасне психологічне консультування спирається на різні теоретичні підходи, кожен із яких пропонує власне бачення природи психологічних труднощів та способів допомоги клієнту. Психодинамічний підхід акцентує увагу на внутрішніх конфліктах і несвідомих процесах, когнітивно-поведінковий – на взаємозв'язку думок, емоцій та поведінки, гуманістичний – на потенціалі особистості до саморозвитку. Системний підхід розглядає людину у контексті її стосунків та соціального середовища. Інтегративний підхід дозволяє поєднувати різні моделі відповідно до потреб клієнта.

Тема 3. Етичні та професійні засади діяльності консультанта.

Етичні принципи є основою професійної діяльності психолога-консультанта та забезпечують безпечний простір для роботи з клієнтом. До ключових принципів належать конфіденційність, добровільність, професійна компетентність, відповідальність та повага до особистості клієнта. Важливим аспектом є усвідомлення меж власної компетентності, уникнення подвійних стосунків і дотримання професійних стандартів. Сучасна консультативна практика також передбачає увагу до профілактики професійного вигорання та розвитку професійної рефлексії.

Тема 4. Структура консультативного процесу.

Консультативний процес включає кілька взаємопов'язаних етапів: встановлення первинного контакту, формування запиту, визначення цілей роботи, пошук ресурсів та завершення взаємодії. Кожен етап має власні завдання та потребує гнучкого використання консультативних технік. Особливе значення має формування терапевтичного альянсу, який є одним із ключових чинників ефективності психологічної допомоги. Структурованість консультативного процесу сприяє професійності роботи та забезпечує послідовність взаємодії з клієнтом.

Тема 5. Формування та підтримка консультативного контакту.

Ефективне консультування неможливе без формування довірливого контакту між психологом і клієнтом. Для підтримки консультативного альянсу використовуються техніки активного слухання, емпатії, невербальної підтримки та уважного ставлення до емоційного стану клієнта. Якість контакту значною мірою впливає на відкритість клієнта та його готовність до змін. Підтримка безпечної атмосфери взаємодії сприяє розвитку довіри та формує основу для подальшої роботи.

Змістовий модуль 2. Практика психологічного консультування

Тема 6. Методи активного слухання та емпатії.

Активне слухання є базовою навичкою психолога-консультанта, яка дозволяє глибше розуміти переживання клієнта та підтримувати ефективну взаємодію. Воно включає уважне слухання, уточнення, перефразування, відображення емоцій та підтримку діалогу. Емпатія допомагає консультанту зрозуміти внутрішній світ клієнта та створити атмосферу прийняття й безпеки. Використання цих методів сприяє розвитку терапевтичного альянсу та підвищує ефективність консультативної роботи.

Тема 7. Техніки постановки запитань у консультуванні.

Запитання є одним із головних інструментів консультативної взаємодії та використовуються для уточнення проблематики, стимулювання саморефлексії й активізації внутрішніх ресурсів клієнта. У консультуванні застосовуються відкриті, закриті, уточнюючі, альтернативні та рефлексивні запитання. Важливою умовою ефективної роботи є вміння формулювати запитання без нав'язування власних інтерпретацій. Правильно побудований діалог допомагає клієнту краще усвідомлювати власний досвід та знаходити нові способи вирішення труднощів.

Тема 8. Концептуалізація консультативного випадку.

Концептуалізація випадку передбачає системний аналіз психологічної проблематики клієнта, визначення факторів ризику та ресурсів, а також формування професійних гіпотез щодо природи труднощів. Вона допомагає консультанту структурувати інформацію та обирати оптимальні стратегії допомоги. Сучасний інтегративний підхід до концептуалізації враховує когнітивні, емоційні, поведінкові та соціальні аспекти функціонування особистості. Це сприяє індивідуалізації консультативного процесу та підвищує його ефективність.

Тема 9. Робота зі складними запитами.

У сучасній практиці психологічного консультування консультант часто працює зі складними емоційними станами, кризами, втратами, травматичним досвідом та психоемоційним виснаженням. Особливого значення набуває консультування в умовах війни, невизначеності та хронічного стресу. Робота зі складними запитами потребує професійної чутливості, навичок кризового втручання та вміння підтримувати психологічну стабільність клієнта. Важливим є також усвідомлення меж власної компетентності та своєчасне звернення до супервізії.

Тема 10. Професійна рефлексія та супервізійне мислення.

Професійна рефлексія є важливою складовою розвитку психолога-консультанта та передбачає здатність аналізувати власні реакції, професійні труднощі та особливості взаємодії з клієнтом. Супервізійне мислення допомагає усвідомлювати динаміку консультативного процесу, розпізнавати

контрпереносні реакції та підтримувати професійні межі. Регулярна супервізія сприяє профілактиці професійного вигорання та розвитку професійної компетентності. Формування рефлексивної позиції є необхідною умовою етичної та ефективної консультативної практики.

10. Структура залікового кредиту з дисципліни

Назви змістовних модулів і тем практичних занять	Кількість годин			
	денна форма			
	усього	у тому числі		
		л.	пр.	с.р.
Змістовий модуль 1. Теоретичні засади психологічного консультування				
Тема 1. Психологічне консультування як професійна практика.	12	4	2	6
Тема 2. Теоретичні моделі психологічного консультування	12	4	2	6
Тема 3. Етичні та професійні засади діяльності консультанта.	12	4	2	6
Тема 4. Структура консультативного процесу.	12	4	2	6
Тема 5. Формування та підтримка консультативного контакту.	12	4	2	6
Змістовий модуль 2. Практика психологічного консультування				
Тема 6. Методи активного слухання та емпатії.	12	4	2	6
Тема 7. Техніки постановки запитань у консультуванні.	12	4	2	6
Тема 8. Концептуалізація консультативного випадку.	12	4	2	6
Тема 9. Робота зі складними запитами.	12	4	2	6
Тема 10. Професійна рефлексія та супервізійне мислення.	12	4	2	6
Усього:	120	40	20	60

11. Тематика самостійних занять з дисципліни

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Самостійне заняття 1. Психологічне консультування як професійна практика – Опишіть відмінності між консультуванням, психотерапією та коучингом. – Проаналізуйте основні завдання сучасного психологічного консультування. – Наведіть приклади застосування консультативної практики. – Визначте роль evidence-based practice у психологічній допомозі.	6
2	Самостійне заняття 2. Теоретичні моделі психологічного консультування – Перелічіть основні теоретичні підходи у консультуванні. – Опишіть особливості психодинамічного підходу. – Проаналізуйте принципи когнітивно-поведінкового консультування. – Визначте значення інтегративного підходу.	6
3	Самостійне заняття 3. Етичні та професійні засади діяльності консультанта – Перелічіть базові етичні принципи консультативної роботи. – Опишіть значення конфіденційності. – Наведіть приклади етичних дилем у консультуванні. – Проаналізуйте значення професійних меж.	6
4	Самостійне заняття 4. Структура консультативного процесу – Опишіть основні етапи консультативного процесу.	6

	– Складіть алгоритм консультативної взаємодії. – Наведіть приклади труднощів на різних етапах. – Проаналізуйте значення терапевтичного альянсу.	
5	Самостійне заняття 5. Формування та підтримка консультативного контакту – Опишіть техніки формування контакту з клієнтом. – Наведіть приклади невербальної підтримки. – Проаналізуйте фактори, що впливають на якість контакту. – Визначте значення довіри у консультативній взаємодії.	6
6	Самостійне заняття 6. Методи активного слухання та емпатії – Опишіть сутність активного слухання. – Наведіть приклади прояву емпатії. – Проаналізуйте роль відображення емоцій. – Визначте техніки розвитку емпатії.	6
7	Самостійне заняття 7. Техніки постановки запитань у консультуванні – Опишіть види запитань у консультуванні. – Наведіть приклади відкритих та уточнюючих запитань. – Проаналізуйте роль запитань у саморефлексії клієнта. – Визначте типові помилки постановки запитань.	6
8	Самостійне заняття 8. Концептуалізація консультативного випадку – Опишіть сутність концептуалізації випадку. – Наведіть приклади факторів ризику та ресурсів клієнта. – Проаналізуйте значення професійних гіпотез. – Визначте роль концептуалізації у плануванні допомоги.	6
9	Самостійне заняття 9. Робота зі складними запитами – Опишіть особливості роботи з кризовими станами. – Наведіть приклади роботи з травматичним досвідом. – Проаналізуйте роль психологічної підтримки у кризових ситуаціях. – Визначте значення супервізії у роботі зі складними випадками.	6
10	Самостійне заняття 10. Професійна рефлексія та супервізійне мислення – Опишіть значення професійної рефлексії. – Наведіть приклади професійних труднощів консультанта. – Проаналізуйте роль супервізії у професійному розвитку. – Визначте значення профілактики професійного вигорання.	6
Всього		60

12. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основні:

1. Corey G. Theory and Practice of Counseling and Psychotherapy. – Boston: Cengage, 2021.
2. McLeod J. An Introduction to Counselling and Psychotherapy. – Open University Press, 2019.
3. Beck J. Cognitive Behavior Therapy: Basics and Beyond. – Guilford Press, 2020.
4. Rogers C. On Becoming a Person. – Houghton Mifflin, 1995.
5. Yalom I. The Gift of Therapy. – Harper, 2017.
6. Norcross J., Lambert M. Psychotherapy Relationships That Work. – Oxford University Press, 2019.

Додаткові:

1. Cooper M. Integrating Counselling and Psychotherapy. – Sage, 2023.
2. Hill C. Helping Skills. – APA, 2020.
3. Wampold B., Imel Z. The Great Psychotherapy Debate. – Routledge, 2015.
4. Бендерська О. Практикум з психологічного консультування. – Київ: Либідь, 2022.
5. Бондаренко О. Основи психологічного консультування. – Київ: Академія, 2020.
6. Гуменюк О. Психологічне консультування у практиці. – Львів: Світ, 2020.
7. Корніяка О. Методологія психологічного консультування. – Київ: Наука, 2018.
8. Литвинчук Н. Психологічне консультування: сучасні підходи. – Київ: КНЕУ, 2021.
9. Савчин М. Психологічна допомога та консультування. – Львів: ЛНУ, 2021.
10. Сердюк Л. Основи консультативної психології. – Харків: Основа, 2019.
11. Титаренко Т. Психологічне консультування: теорія і практика. – Київ: Либідь, 2019.
12. Титаренко Т. Сучасне психологічне консультування. – Київ, 2020.

Інформаційні ресурси:

1. American Psychological Association – [apa.org](https://www.apa.org)
2. APA Clinical Practice Guidelines – www.apa.org/pubs/databases/psycinfo
3. European Federation of Psychologists' Associations – efpa.eu
4. ResearchGate – researchgate.net
5. www.aapp.org
6. www.efpa.eu
7. www.fda.gov
8. www.iaapsy.org
9. www.isbd.org
10. www.npa-ua.org
11. www.pubmed.ncbi.nlm.nih.gov
12. www.repo.usfu.edu.ua – Електронні ресурси ЗФУУ
13. www.ukraine-psychotherapy.org
14. www.upa.org.ua
15. www.who.int
16. Державна служба статистики України – ukrstat.gov.ua
17. Український науково-методичний центр практичної психології – psyua.org

13. Контроль і оцінка результатів навчання

13.1. Види контролю (поточний, підсумковий), проміжна атестація

Методи контролю: поточний, підсумковий.

При оцінюванні знань здобувача освіти приділяється перевага стандартизованим методам контролю: тестування (комп'ютерне), письмові роботи, контроль практичних навичок.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми. Він містить: опитування, співбесіду, відповіді на питання, комп'ютерне тестування, виступ з доповіддю, захист рефератів.

Підсумковий контроль здійснюється наприкінці вивчення дисципліни у вигляді диференційованого заліку.

13.2. Форми контролю

Оцінка за розділ визначається як сума оцінок поточної навчальної діяльності (у балах) та оцінки підсумкового контролю (у балах), яка виставляється при оцінюванні теоретичних знань та практичних навичок відповідно до переліків, визначених програмою дисципліни.

Максимальна кількість балів, що присвоюється здобувачу освіти при засвоєнні кожного розділу (залікового кредиту) – 100, в тому числі за поточну навчальну діяльність – 60 балів (60%), за результатами підсумкового контролю – 40 балів (40%).

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей з кожної теми та під час індивідуальної роботи викладача зі здобувачами освіти. При оцінюванні навчальної діяльності здобувача освіти необхідно надавати перевагу стандартизованим методам контролю: тестуванню, структурованим письмовим роботам, структурованому за процедурою контролю практичних навичок в умовах, що наближені до реальних.

ОЦІНКУ “**ВІДМІННО**” отримує здобувач освіти, який твердо знає програмовий матеріал, глибоко його засвоїв, вичерпно, послідовно, грамотно і логічно його викладає, у відповіді якого тісно пов'язується теорія з практикою. При цьому здобувач освіти не вагається з відповіддю при видозміні завдання, вільно справляється з задачами та питаннями другого та третього рівня оцінки знань, виявляє знайомство з монографічною літературою, вірно обґрунтовує прийняте рішення, володіє елементами лікарської техніки, різносторонніми навиками та прийомами виконання практичних робіт. Практичні навички виконує без помилок, вміє в професійній діяльності ефективно використовувати набуті знання.

ОЦІНКУ “**ДОБРЕ**” отримує здобувач освіти, який знає програмовий матеріал грамотно і змістовно його викладає, який не допускає значних неточностей у відповіді на запитання, правильно використовує теоретичні положення при вирішенні практичних запитань і задач, володіє необхідними навиками і технікою їх виконання.

ОЦІНКУ “**ЗАДОВІЛЬНО**” отримує здобувач освіти, який знає основний матеріал, але не засвоїв його деталей, допускає неточності, недостатньо правильні формулювання, порушує послідовність у викладанні програмового матеріалу і відчуває труднощі при виконанні практичних навичок або виконує їх з істотними помилками, з помилками вирішує ситуаційні задачі третього рівня контролю знань.

ОЦІНКУ “**НЕЗАДОВІЛЬНО**” отримує здобувач освіти, який не знає значної частини програмового матеріалу, допускає значні помилки у його викладанні, невпевнено, з великими труднощами виконує практичні навички.

Бали за поточну успішність прив’язуються до середньої арифметичної оцінки за традиційною чотирибальною системою незалежно від кількості занять. Конвертація проводиться перед підсумковим контролем.

Підсумковий контроль здійснюється по завершенню вивчення всіх тем на останньому контрольному занятті. До підсумкового контролю допускають здобувачів освіти, які виконали всі види робіт, що передбачені навчальною програмою, та при вивченні розділу набрали кількість балів, не меншу за мінімальну. Конкретні форми підсумкового контролю визначаються у робочій навчальній програмі

Підсумковий контроль вважається зарахованим, якщо здобувач освіти набрав не менше 20 балів.

Оцінювання дисципліни:

Оцінка з дисципліни виставляється лише здобувачам освіти, яким зараховані усі розділи з дисципліни. Оцінка з дисципліни виставляється як середня з оцінок за розділи, на які структурована навчальна дисципліна. Оцінка з дисципліни Fx, F ("2") виставляється здобувачам освіти, яким не зараховано хоча б один розділ з дисципліни після завершення її вивчення. Оцінка Fx ("2") виставляється здобувачам освіти, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але не склали підсумковий контроль. Вони мають право на повторне складання підсумкового контролю не більше двох разів за графіком, затвердженим деканатом.

Здобувачі освіти які одержали оцінку F по завершенні вивчення дисципліни (не виконали навчальну програму хоча б з одного розділу або не набрали за поточну навчальну діяльність з розділу мінімальну кількість балів), мають **пройти повторне навчання з відповідного розділу**. Рішення приймається керівництвом ЗВО відповідно до нормативних документів, затвердженим в установленому порядку.

14. Політика навчальної дисципліни

Здобувач освіти зобов’язаний дотримуватися обов’язків, передбачених статтею 63 Закону України «Про вищу освіту», а також:

- своєчасно та в повному обсязі відвідувати заняття, передбачені навчальним планом та графіком навчального процесу;
- своєчасно та належним чином виконувати всі види завдань, передбаченими навчальними планами та програмами;
- у встановленому державними стандартами обсязі володіти теоретичними знаннями, практичними навичками, сучасними методами досліджень, проходити контрольні заходи, передбачені навчальними планами та програмами;

- своєчасно складати (перескладати) залік, виконувати контрольні роботи, відпрацьовувати заняття в терміни та за графіком, встановленими кафедрою психології;
- своєчасно інформувати викладача щодо неможливості з поважних причин відвідувати заняття;
- постійно прагнути до підвищення загальної культури, морального вдосконалення, проявляти належну повагу до керівних, науково-педагогічних, навчально-допоміжних працівників;
- дбайливо ставитись до майна, яке йому надано в користування, дотримуватись правил внутрішнього трудового розпорядку;
- виконувати вимоги з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки, передбачені відповідними правилами та інструкціями.
- у повному обсязі відшкодувати збитки, нанесені невиконанням чи неналежним виконанням умов з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки.

Здобувач освіти зобов'язаний дотримуватися положень етичного кодексу ЗФУУ.

Здобувач освіти має права, передбачені статтею 62 Закону України «Про вищу освіту».

Усі форми контрольних заходів та критерії оцінювання здобувачів зазначенні в положенні університету про оцінювання результатів вивчення навчальної дисципліни.